

Metàfora pastissera

Els passats dies 20 i 21 vam assistir a París a una trobada de dones i homes en l'Església. Allà van oferir-nos una recepta nova, "ràpida, bona i piadosa" molt fàcil d'entendre, si bé una mica complicada d'aconseguir. Es tracta de fer un pastís nou que sigui bo per a tothom. L'actual sempre té els mateixos ingredients convenientment combinats amb les mesures apropiades i sempre surt un pastís igual, amb el mateix sabor. És a dir, l'església sempre actua de la mateixa manera amb les mateixes idees preconcebudes.

Fem un pastís diferent? Partint dels elements de sempre: farina, ous, llevat, mantega, sucre i aromes, introduïm-los en proporcions diferents, incorporem els ingredients en un altre ordre i modifiquem el temps de cocció: de segur que en sortirà un pastís nou i ens sorprendrem. Els ingredients han de ser: TENIR menys i SER més, de manera que dogmatitzem menys i sapiguem més; tinguem clara la visió de futur i evitem fer guerres entre nosaltres; tinguem clar allò que no volem que hi sigui... Algunes aromes de col·legialitat, i una nova hermenèutica, com a llevat que transformi tota la massa. I sobretot tinguem presents les persones que són capaces de fer aquest nou pastís, i de transformar estructures que s'han fet dures, que estan passades. Cal també compartir les noves receptes.

No hi ha res escrit ni res que no es pugui canviar en un pastís. Aconseguirem fer, amb seguretat, un nou i saborós pastís no pas dos, un per als homes i un altre per a les dones, sinó que el mateix pastís sigui per ambdós i que sigui paritari.

Per què no provem de fer-lo? Ànim, els de l'agulla ja estem a punt!

Eulàlia Gorina
Sabadell